

“Internet no pot inventar allò que no existeix”

Vicent Partal (Bétera, 1960) dirigeix ‘Vilaweb’, que amb gairebé sis anys de funcionament ha aconseguit ser el diari digital, sense edició en paper, més llegit de l'estat. ‘Vilaweb’, doncs, ha trencat el tòpic que el català pot ser un obstacle per als projectes del ciberespai.

Fer petits mitjans no era l'idea és traure un diari d'abast i mentalitat nacional, amb un llançament total.

Comit, una empresa de comunicació, participada per mitjans de premsa comarcal del Principat i premsa d'Andorra i les Illes. I *Vilaweb*, també en forma part...

—La idea de mesclar aquest tipus de mitjans ja fa temps que es manega. Fa deu anys ja es va intentar. El que ha passat és que la cosa ja és prou madura. A partir de diverses coincidències, entre d'altres, l'aliança que ja vam firmar entre *El Punt* i *Vilaweb*, doncs, per fi s'ha pogut concretar en un projecte amb cara i ulls.

—El projecte pot ser l'embrió del primer grup de comunicació nacional?

—Comit naix amb la voluntat d'alterar el panorama de comunicació als Països Catalans, i de convertir-se en l'empresa de referència. Per tant, sí, l'ambició és total i absoluta. És a dir, la voluntat no és només millorar el que ara som les diverses empreses que ara integrem Comit, sinó que l'ambició és atacar directament el mercat general del país i anar molt més enllà del que ara som.

—Entre les primeres iniciatives hi ha la de compartir continguts de les seccions no locals. Preveieu fer un diari esportiu en català...

—És el que ara estudiem amb més deteniment.

—De sortida serà ja d'àmbit general a tot el país, o serà fet, pas a pas, amb edicions locals?

—No, no. És un projecte que està en una fase molt avançada d'estudi.

—Teniu en compte la possibilitat de crear un diari d'informació general?

—La idea és, a partir de compartir recursos entre els diversos mitjans, fer que cada diari esdevinga la porta territorial d'aquest diari nacional. Vull dir que, a Lleida, per exemple, no té sentit fer aquest diari nacional, perquè el diari nacional serà el *Segre*. Potser, a més del que ja dona, oferirà una quantitat més gran d'informació generalista. L'únic que estem debatent és com entrar amb força als territoris on ara mateix no hi ha un soci, com al Barcelonès-Baix Llobregat, o com *El Punt*, que al País Valencià és setmanari, passe a ser diari. El que no volem fer és un diari que competesca territorialment amb els altres diaris que ja hi ha.

—Hi ha espai per a un diari nacional?

—Sí, pense que és claríssim. La suma del que ara estan venent aquests diaris ja el situaria en el tercer del país. I això sense haver entrat en l'àrea metropolitana de Barcelona ni tenir una presència efectiva i potent al País Valencià... Per tant, hi ha un espai claríssim, és clar.

—I en aquest mapa de comunicació, l'*Avui* pot ser un aliat, és un obstacle?

—No, no. D'això, no n'hem parlat. Les empreses que formem Comit som privades i amb beneficis. L'*Avui* sabem que té uns condicionants derivats de la seua història. Nosaltres no

“Vull recordar la gran inversió de la Generalitat de Catalunya amb Olé. El problema amb Olé no és que fóra en castellà, sinó que prohibia l'ús del català!”

tenim cap posició respecte de l'Avui. L'únic que esperem és que funcione magníficament bé.

—Parlant més estrictament de *Vilaweb*... A Internet hi va haver un *boom*, semblava que era la panacea. Després hi ha hagut una resituació de tot plegat. *Vilaweb*, però, ha quedat al marge del *boom* i de la crisi posterior...

—Voluntàriament vam quedar al marge de tot el *boom* especulatiu d'Internet. Si eres dins el mercat i coneixes bé el fenomen d'Internet, era obvi que havia d'acabar no com ha acabat, sinó pitjor. Semblava que a Internet fóra igual que les empreses no guanyaren diners. I ens vam trobar amb situacions ridícules. El fet de ser una empresa amb beneficis ens va permetre superar la fase de bogeria. És a dir, si l'Olé es va vendre, va ser, entre altres motius, perquè estava arruïnat. I si moltíssimes altres webs es van vendre va ser també perquè estaven arruïnades.

A *Vilaweb* sempre ens vam mantenir al marge, perquè la nostra política empresarial no tenia res a veure amb la fantasmada que majoritàriament van generar les empreses d'Internet. I crec que a la llarga això ens ha beneficiat molt, perquè un cop desinflat el globus, tenim una credibilitat empresarial molt més alta.

—Algun gran grup mediàtic us ha intentat comprar?

—Hi va haver una època en què tot-hom volia comprar-ho tot. Ara això ha canviat molt, per sort, i la gent es pensa molt les inversions per Internet. Fins i tot veiem com grans empreses, que van fer inversions monumentals, s'estan començant a retirar. Hi ha casos espectaculars, com el d'Endesa, que ha fet unes inversions en telecomunicacions enormes i que ara, si poguera, se les trauria.

—Després d'aquests reposicionaments en el sector, què resta? Quins són els límits d'Internet?

—Internet no pot inventar allò que no existeix. En aquest sentit, Internet s'està posicionant com un instrument més, però no com la panacea, com alguns pretenien vendre, de manera especulativa. Qui no vulgui ser a Internet perd oportunitats, però no li passa res. Ara bé, això no és una moda passatgera, sinó que es quedarà, per tant, ser forts a Internet no és ja una aposta de futur, sinó de present.

—Pel que fa concretament a *Vilaweb*, com valoreu la vostra trajectòria, amb gairebé sis anys de funcionament?

—*Vilaweb* va nàixer amb una idea molt concreta: a Internet també es pot fer periodisme, i si se'n fa, la informació més pròxima a les persones és la que més interessa. Això ens va fer adoptar una sèrie de posicions, un interès pels temes locals, combinat amb el global... Després, un tema molt important, la llengua. Quan vam arrancar fa sis anys, ningú creia que el català seria eina per a Internet. Per exemple, vull recordar la gran inversió de la Generalitat de Catalunya amb Olé, que ara està tan de moda. El problema amb Olé no és que fóra en castellà, sinó que prohibia l'ús del català! Mentre que Yahoo o qualsevol altre portal americà l'acceptava...

Ara totes les dades indiquen que el català és una de les llengües més usades a Internet, no sé si és la setzena o la divuitena, els grans cercadors mundials (Google, Altavista...), tots, obren pàgines en català, perquè hi ha grans projectes de multinacionals relacionats amb el català...

Sis anys després, reivindicuem que hem introduït el català a Internet. Ho ha fet molta gent, però nosaltres hem tingut un pes molt gran. Reivindicuem haver fet un model de periodisme innovador, que se'ns ha reconegut arreu d'Europa, haver treballat amb la idea que el fet local és important. I hem aconseguit que una iniciativa en català estiga entre les primeres de tot l'estat i que no estiga subvencionada per ningú.

—Quins projectes teniu a *Vilaweb*?

—Ara hem incorporat *El Punt*, dins *Vilaweb*. Això s'afegeix a totes les edicions locals, les notícies d'Europa-Press en català, el directori Nosal-tres.com —que és el cercador més important que hi ha en català—. Volem anar sumant continguts. Si algú cerca informació en català i dels Països Catalans, el diari de referència en aquest país a Internet és *Vilaweb*, que també dóna informació del món.

Hi ha un segon objectiu que és el de fer el salt a altres mitjans. Fa mesos que hem iniciat una línia de treball nova amb la producció de continguts per a televisió. Ara ja tenim un programa fet, per exemple, que és un documental d'una hora sobre Ferran Adrià, coproduït amb Plural, una empresa del grup Prisa. Després hi ha tot el tema del paper, que també és important. Per una part, a través de Comit participarem en una sèrie d'iniciatives en paper, però també, per exemple, aquesta tardor llançarem al mercat una editorial.

—Quins continguts tindrà l'editorial?

—Cada any farem un anuari, amb el més important d'Internet. Dependent com vagi l'evolució en el mercat, obrirem les línies, sempre de temes relacionats amb tecnologia, Internet, etc.

—Com veu el panorama d'Internet al país, *Vilaweb* és la flor que fa estiu?

—No. Precisament, com que a Internet tot el món pot convertir-se en editor, fa aflorar tota la capacitat del país, contràriament a molts altres terrenys on la inversió que cal és molt més alta. Pense que en aquest terreny ha anat molt bé. Hi ha moltíssimes iniciatives interessants. *Vilaweb* pot

ser un poc l'abanderat, si es vol, o la punta de l'iceberg. Per exemple, a gairebé totes les demarcacions hi ha productes interessants: girona.com, a Girona; o el Tavarca, a Alacant; el Crevillent Digital, a Crevillent... Per tot el territori hi ha un esclat de productes que estan molt bé i fan la seua feina magníficament... I en terrenys sectorials, igual. Per exemple, la gent de Softcatalà... Em sembla que la cosa va molt bé.

—Parlava abans de “disfuncions”, es referia al tema d'Olé i l'administració?

—Sí... Crec que n'hi ha hagut dues de molt clares. D'una banda la “pilota” forta, el cop. Feia molt mal, perquè hi va haver iniciatives molt interessants que van quedar completament absorbides per l'ambient.

Després, hi ha el problema del tema “Latinoamérica”. Un dels dèficits greus del nostre país és que no sabem prou anglès. Aleshores hi va haver molta gent que va pensar que la globalitat a Internet era qüestió de parlar en castellà. Això no és globalitat, és una altra cosa... I aquí es dona una paradoxa força gran. El nostre mercat és l'europeu i, en canvi, es destina una quantitat de milions extraordinaris en un hipotètic mercat llatinoamericà, que és un continent molt complicat. I és una visió molt simple i colonitzadora: que ara des d'Europa farem *Latinoamérica*. El con sud és una cosa, el Carib n'és una altra, els hispans dels EUA en són una altra, i no hi ha manera de relligar-ho. I s'han fet moltes iniciatives en castellà perquè es pensava que així s'arribaria a un mercat més ampli. Seguint aquesta regla de tres, qualsevol web en xinès seria la més potent del món!

Si hem construït el mercat europeu, amb la unió monetària i de mercat, com és que cerquem un mercat que no és el nostre? La Unió Europea fa que siga ridícul que, per comptes d'anar a competir amb un senyor de Munic, anem a Buenos Aires... Home, per favor, és que fa riure!

Aquí s'han fet barbaritats. Per exemple, que la Generalitat de Catalunya, TV3, Planeta i tots aquests ha-

“Hi va haver molta gent que va pensar que la globalitat a Internet era qüestió de parlar en castellà. Això no és globalitat, és una altra cosa...”

gen muntat una web que es diu *Viasalus*, només en castellà! És a dir, que si eres un senyor del Principat i vols relacionar-te amb l'administració de la Generalitat en temes de sanitat, ho has de fer en castellà, perquè la seua mentalitat és que invadiran *Latinoamérica*. El fet és que, en cinc mesos que duen, les pèrdues que acumulen ja són monumentals. Fa riure... Però el problema és que, amb tot això, s'esmercen molts recursos, que es podrien fer servir.

—Us reivindiqueu impulsors del català a Internet. Fa poc s'aprovà l'Acadèmia Valenciana de la Llengua (AVL). *Vilaweb* l'ha criticada molt.

—Em sembla que l'AVL és una institució absolutament innecessària. Ja existia el consens sobre la llengua. Ja hi havia un decret del regne d'Espanya sobre qui era l'autoritat normativa al País Valencià, l'Institut d'Estudis Catalans. Per tant no hi havia cap necessitat de jugar a aquesta pel·lícula. S'ha volgut presentar com un intent de generar algun tipus de consens. Però aquí no ha hagut cap mena de pacte. Per a mi, si l'AVL es constituïra reconeixent la unitat de la llengua catalana i a la mateixa altura que l'IEC, és a dir, dient que la normativa catalana es crea amb peu d'igualtat, etc., a mi em semblaria

perfecte, i hi signaria ara mateix. Entre altres motius perquè crec que el Principat en aquests temes és molt autista. Però l'AVL només servirà per generar un estàndard diferenciat. A *Vilaweb*, la gent pot escriure *avui* i *hui*, depenent d'on sigui l'edició local que ho escriu. És tan estàndard una cosa com l'altra. El problema és que l'AVL dirà que no es diu *avui*, sinó *hui*. I a partir d'aquest moment la Generalitat Valenciana utilitzarà tota la seua força a perseguir qui diga *avui*. I ningú es preocuparà del que diu *hoy*! És una institució que ens fa un mal terrible. I això abans de veure'n la constitució! Home, que la directora de l'acadèmia siga una diputada del PP, el màxim mèrit lingüístic de la qual és organitzar unes jornades culturals al seu poble, o que hi haja acadèmics que ni parlen la llengua de la qual diuen que són acadèmics! Vam fer una editorial absolutament en contra, en què ens posàvem al costat de la Universitat, que ha quedat marginada, i en què acusàvem no només els dos partits valencians majoritaris, sinó CiU i el PSC, que han donat suport a aquesta maniobra d'una manera que ens sembla totalment incomprendible.

Enric Rimbau